

Kleur

Kleur vrij van grenzen of vorm.

kleur kent geen begin, geen eind.

Ze vervaagt, scheurt los.

Vervaagt, scheurt los.

Mengend in oneindige vrijheid.

Kleur, ongrijpbaar, maar altijd aanwezig.

Gefluister van Wit

Onschuldig wit.

Puur als sneeuw.

Onder de huid, een stille dans die pijn verteert.

Onschuld in ongerepte cellen.

Onschuldig wit door bloed omarmd.

Onder de oppervlakte van mijn huid,

Waar mijn ware ik woont.

Liggen grenzeloze gedachten, mijmeringen, mysteries, verborgen waarheden.

Mijn innerlijke heiligdom, rijkdom, puur en wijd.

In leed ontstaat een kunstwerk, ongekleed.

De pijn wordt kleur.

De wond,

een kunst.

De val van de bladeren

Onder het canvas van de nacht,
Waar sterren in stilte zachtjes huilen.
Waakt een eenzame maan die glanst als een parel.

Herfstadem zet bladeren in vuur en vlam.
In ballet van gekleurd goud dalen ze af.
Een dans van overgang.

De maan.
Een stille bewaker in de lucht.
Werpt zijn gloed op bladeren terwijl ze vliegen.
Ze vallen op de grond en zijn eindelijk vrij.
De gevallen bladeren vinden hun rustplaats.
Een quilt van kleuren.
Een meesterwerk van de natuur, sereen en diepgaand.
De maan brengt een serenade, een symfonie van seizoenen over de
val van de
bladeren.